

Autor: Dalibor Grepl

EP Booster SL Drive SP Compressor XOTIC EFFECTS CALIFORNIA

TAK PO DLOUHÉ DOBĚ MÁME NA TESTU NĚCO ORIGINALNÍHO Z AMERIKY – TŘI „MALÉ OBRY“, JAK SE TĚTO TROJICI ŘÍKÁ. AČ SE XOTIC VYSLOVUJE „EGZOTIK“, JDE O RODILÉ KALIFORŇANY Z VAN NUYS. SVOJE RENOMÉ SI UŽ TATO ZNAČKA DÁVNO VYBUDOVALA A KROMĚ EFEKTŮ DOKONCE VYRÁBÍ I KYTARY.

TESTUJEME:

INFORMACE:

DISTRIBUTOR:
Warwick Music Equipment
Trading (Praha CZ) s.r.o.
Spálená 23, 11000 Praha 1
224-932-381 | info@warwick.cz
www.warwick.cz

WEB VÝROBCE:
www.xotic.us

DOPORUČENÉ CENY:
v textu

KYTAROVÉ EFEKTOVÉ PEDÁLY

S polečnou charakteristikou všech tří malých obřků je perfektní dílenské zpracování. Krabičky jsou pořádně těžké, stabilní a působí poctivým, nezničitelným dojmem. Robustní, 2mm tlustý plech šasi, dno ještě o něco silnější s pořádnými „falcy“, bytelné silikonové protismykové špunty. Kovové zdíčky jackových vstupů a velmi efektní průhledné knoby ovladačů spolu s precizní grafikou horního panelu (1mm tlustý plech) působí velice dobře a spolehlivě. Celá krabička se vám vejde do dlaně a tohle rozměrové řešení se mi velice líbí – v podstatě vám 3 samostatné efekty zaberou v pedalboardu stejné místo jako jeden standardní stompbox. Jedinou malou úpravu, co bych si jako vlastník udělal, je utěsnění škvírek mezi plechem šasi a vstupem napájení, aby se dovnitř nedostával prach. Všechny tři efekty jsou True bypass a všechny mají uvnitř šasi ještě malou destičku s posuvnými mikropřepínači pro pevné nastavení dalších předvoleb rozsahu efektu.

SP Compressor (5 372 Kč)

U většiny kompresorů mě od jejich používání v minulosti odrazovaly (pro mě složité) nastavování attacků, releaseů, thresholdů, ratiů a různých pre- a postů. Jistě – jsou to významné a důležité veličiny. Taky se mi zdálo škoda okrádat se o plný dynamický rozsah kytary. Ale Xotic SP změnil můj zastaralý názor na věc. Konstatuji, že je dost situací, kdy je třeba celkově dynamické rozpětí poměrově snížit, respektive jen málo zužít celkový rozsah, odměnou pak je relativní vyrovnaní tišších pasáží s těmi hlasitějšími. Zkušené

Kompresor nabízí také **vnitřní přepínače** pro nastavení rychlosti náběhu a doběhu kompresoru, a také k ořezání vysokých a nízkých frekvencí.

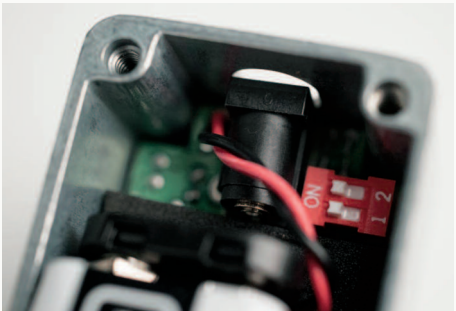

Z boostu se jediným otočením průhledného knobu stane kompresor vysoké kvality...

nastavení kompresoru tak umožní například opřít se pořádně do beglajtu, a na druhé straně pak tiché vybrnkávání podat s jemnými nuancemi dotyku strun a se všemi detaily – to vše při rozumné hladině celkové hlasitosti. SP pracuje jinak, než oba moje analogové kompresory, které mám. Daleko více se jeho práce podobá enhanceru a zvuk brilantně obohatí. Při nulovém nastavení samotného efektu komprese je možné SP navíc využít jako clean boost: 15 dB dává dostatek zdvihu. Osobně musím SP pochválit právě za naprostou čistotu boostu. Když odšroubujete dno a vidíte ty titěrné součástky a jak je toho všeho málo, řeknete si, kde se to všechno bere... (jsem stará škola, kdysi v Teslo-Vráblově Transiwattovém pravěku se „účinnost“ efektu poměřovala i rozměry krabice...)

Takže se přímo nabízí dvojúčelové využití krabičky – z boostu se jediným otočením průhledného knobu stane kompresor vysoké kvality. Z tohoto pohledu je SP obrovským požehnáním pro práci s clean a (velmi lehce)

crunch zvuky. U více nakreslených už podle mě kompresor ztrácí smysl s rostoucím zkreslením a vlastní komprimací lamp.

Vnitřní přepínače pracují takto: dva slouží k nastavení attacku (rychlosti nástupu efektu) a releasu (kdy přestane a signál se vrátí k původní úrovni), přičemž celé nastavování je pouze „high“ a „low“, žádná složitosti. Je to jako s vínem – hodně se kolem toho sice mluví, ale hlavní je pouze chutná-nechutná. Třetí dip switch je ke kontrole (respektive ořezání) vysokých frekvencí, čtvrtý pak ke kontrole nízkých frekvencí a zároveň jako prevence nechtěného přebuzení. Vzájemnou kombinací všech čtyřech pak krásně tvarujeme výslednou iniciační oblast, kde bude kompresor působit. Výborné je tohle přednastavení pro vyladění frekvenčního rozsahu a sladění SP s kytarou, zesilovačem a typem reproduktoru, v konečném důsledku pak přesně posadíme způsob komprese do stylu, který hrajeme.

Když tedy takto jednoduše určíme kompresoru hranice, pak už je celé nastavování úplně jednoduché – knobem Volume nastavím hlasitost (resp. clean boost) a knobem Blend pak vlastně přimícháváme kompresor do originálního zvuku! Geniální. A poslední nastavení – třípolohový minipřepínač pod Blendem pak vymezí nízkou, střední a vysokou intenzitu celkového kompresorování (v podstatě asi nastavuje jistým způsobem threshold a vymezí rozsah ratio).

Přesto, že je nastavování SP totálně jednoduché, tak výsledek je vynikající. Nepotřebujete příliš mnoho znalostí o podstatě práce kompresoru a všech veličinách ovlivňujících zvuk. Zaručeně však dostanete vynikající výsledek a krásně obohacený tón, že se vám až nebude chtít bez SP hrát. To tonální obohacení našťástí není jen nějaké načančání, kterého se za chvíli přejíte, ale velmi přirozené zvukové

V případě EP Boost slouží vnitřní mikropřepínače k zvednutí gainu o +3 dB a jako parametr Bright.

obohacení a takové projasnění. Čistota a přirozenost – to jsou společné charakteristiky všech tří malých obříků.

SP dle informací výrobce používá identický operační zesilovač, který se používá u jednoho z nejlepších (dle mínění mnoha muzikantských autorit úplně nejlepšího) kompresorů vůbec – Ross Compressoru. Možná i to je důvod, proč si SP zamiloval Steve Lukather a mnoho dalších kytarových osobností.

EP Booster (4 734 Kč)

Xotic booster není jen tak nějaký booster. Opět se nemůžu zbavit dojmu, jako kdyby vedle boostu byl uvnitř šasi instalován i nějaký skrytý enhancer, zkrystalizátor, projasňovač a tonální vyčišťovač. Velmi jemný, jen nepatrně okořeňující. Vedle už zavedených sourozenců AC a RC boosteru, které mají dodatečné korekce a dvoustupňový gain, tak máme úplně jednoduchý a opět velmi účinný efekt – jeden knob a uvnitř pouze dva mikropřepínače. Jeden spínač slouží ke zvednutí gainu o +3 dB, druhý je Bright. Celkový signálový boost je + 20 dB. Při poloze spínače „gain off“ jde signálový boost skutečně od naprosté nuly; je to čistý nárůst volume, čitelnosti a konkrétnosti.

Možná by se dalo říci i mohutnosti a průraznosti tónu. Při poloze „gain on“ je už při minimálním nastavení knobu slyšitelný nárůst volume a rozeznatelné nakřápnutí, které pak roste s otáčením doprava až na pevný a zpěvný drive. Hodně záleží na typu zesilovače, před kterým je EP předřazen. U „čistých“ typů preampu (Fendery a obecně možná všechny clean kanály) je vliv EP veliký a významně rozšiřuje zvukové možnosti mnoha různých stupňů crunchu. Více se mi líbilo mít pro tyto typy zesilovačů zapnutý gain boost. Pro ostatní „hot roded“ verze Fender preampů (Marshallské a kupodivu i Voxovské typy) se mi zdálo lepší mít gain boost vypnutý a využívat pouze čistý volume boost, který krásně a čitelně zahušťoval vlastní zkreslení. Tam, kde nestačily korekce na zesilovači, nebo kde není přítomen ovladač presence, tam je dobré aktivovat i vnitřní Bright spínač (někdy to ale může dělat neplechu u single coil snímačů na vyšších gainech). Při vypnutém Bright je tón lehce temnější, ale stále dobře čitelný, a spíše vintage charakteru.

Bohužel, musím přiznat že EP porazil v samotné kvalitě boostu i můj favorizovaný Rocktron Nitro... EP je opravdu jaksi čistší a opravdovější, nevím jak to popsat. Možná je to tím, že obvody jsou navrženy na základě známého preampu v Echoplexu EP-3, který používali Jimmy Page a EVH (u EVH je to nutná součást jeho signifikantního „brown sound“). Po nějaké době hraní a porovnávání opravdu slyšíte, že EP není jen o nárůstu volume, ale EP tvaruje tón. Zvuk je tlustší, lépe artikulovaný a jakoby „ohraničený“, konkrétní. Všechny barvy nakreslení byly přirozené a příjemné, nic nerušilo. Výborná mašinka, kterou byste rozhodně měli slyšet.

Xotic také umožňuje provoz EP i SL driveru na 18V. k tomuto účelu dodává vlastní Xotic Voltage doubler. Po zapojení EP na 18V

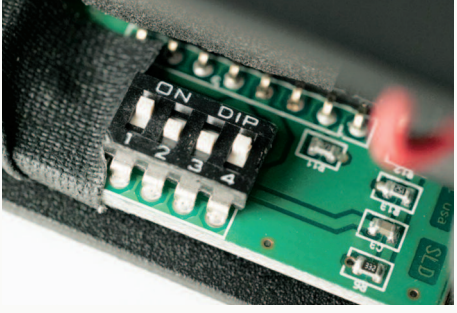
(doubler nemám, ale 18V ano) se k tomu všemu, co jsem napsal výše, přiřadí i příchut presence – malinko se všechno projasní a ještě trochu zkonkrétní. Nejvíce to bylo slyšet při použití humbuckerů na Alnico reproduktorech, které dovolí sametové basy i výšky navíc. Těžká podladěná kila byla krásně slyšet a u vyšších středů byly velice efektivní trsátkové attacky. Fakt úžasné co tahle malá krabička dokáže...

SL Drive (4 937 Kč)

O tomto efektu Chris Duarte poznamenal, že když máte příliš „hodný“ zesilovač, můžete ho díky SL nakopnout, že bude jako Marshall. Je to přesně něco mezi overdrivem a distorcionem, tak asi 70:30. Zvukově je postaven na základě legendárního zvuku zesilovačů Super Lead a Super Bass.

Vnitřní spínače jsou tady čtyři a tak tonální rozpětí tohoto drivu je ohromné. Tři z nich regulují nastavení středních a vysokých frekvencí a zároveň vyřezání středů, čtvrtý spínač pak přidává +6dB boost. Jelikož už kombinace čtyř spínačů vytvářejí hodně možností, je v manuálu pro začátek několik příkladů nastavení zvuku pro humbuckerový super-lead zvuk, singlový Blacmoreovský tón, pak zvuk ve stylu Mr. Big a metalová klasika s vyřezanými středy.

Ovladače jsou u SL tři – Tone, Drive a pickup Volume. Na začátku dráhy knobu Drive je zvuk hned od počátku nečistý, lehce nakřáplý s výrazným podílem čistého základu, který se nad 9 hodin začíná vytrácet, až k polovině rozsahu, kdy se začíná objevovat poctivý drive. Právě v této první polovině rozsahu Drive knobu se dá z malé krabičky vykřesat nejvíce barev a doporučuji dodržet staré pravidlo méně znamená více – tedy

Čtyři vnitřní spínače SL Drive: tři z nich regulují nastavení středních a vysokých frekvencí, a vyřezání středů, čtvrtý přidává boost +6 dB.

méně drivu znamená více čitelnosti. SL je výborný na klasický rock, plný, tučný, sólový zvuk a klasickou barvu zkreslených kil. Asi nejuniverzálnější nastavení je Super Lead, je to takový typický Marshallský zvuk a dobře funguje téměř na všech základních typech preampů. Nastavení Super Bass přidá pevné spodky a komprimovanou lehkou temnost. Pokud se k tomu přihodí +6dB boost, objeví se ve zvuku presence, která to vše nabrousí, zvuk se prodýchá a lehce protlačí ven z mixu. Těchto upřesňujících korekčních nastavení je opravdu dost na to, aby si člověk nastavil přesně to, co bude ladit k jeho sestavě. Pak je ovšem nutno, stejně jako u ostatních dvou, zavřít dno a „jít od toho“. Jistě, bylo by úžasné mít ty minipřepínače přístupné na panelu, ale umím si představit nárůst ceny a stejně byste nakonec používali, konkrétně v případě SL, maximálně jedno-dvě nastavení. Pokud tedy hledáte úžasný a plnokrevný ovedrive s barvou blízko Marshallu, SL je hodně dobré řešení.

V Kalifornii je asi nějaký „dobrý oddíl“ – a všechno kousek od sebe: Van Nuys (Xotic), Irvine (Bad Cat), Petaluma (Mesa)... samé lepší značky ve svém oboru. Xotic jsou vynikající efekty, ne úplně laciné, a také ne úplně obyčejné. Mají jednoduché až intuitivní ovládání s rychlým nalezením požadovaných barev. vynikající zvukovou kvalitou, výborné renomé, jsou velmi kompaktní a rozhodně stojí za pořádné vyzkoušení.

